

[Thisted Knudsen.]

om, maa efter vor Opfattelse ikke alene ses ud fra den Betragtning, at den højtærede Finansminister skal have Penge, man maa ogsaa se paa, hvilken Virkning Afgiftsforhøjelsen vil faa for Erhvervslivet, for Omkostningsniveauet i Danmark, og den Virkning, den vil faa for de Tusinder af Mennesker, der paa den ene eller den anden Maade er knyttet til Motorbranchen. Her er jo aldeles ikke Tale om nogen ensidig Luksusbeskatning, men her er i Virkeligheden Tale om en Afgiftsforhøjelse, der rammer selvstændige næringsdrivende i deres lovlige Erhverv.

Mit Parti har derfor — hvad der ogsaa blev gjort opmærksom paa i Folketinget — de allerstørste Betæneligheder over for dette Lovforslag. Alle er sikkert enige om, at de Vilkaar, som Vognmændene i Dag arbejder under, er af en saadan Art, at Vognmændene føler sig truet i deres Erhverv. Benzinrationeringen har medført, at der er sat en Grænse for deres Indtjenings-evne, og vil man se paa de Udgifter, de har at kæmpe med, vil man se, at disse er steget Dag for Dag. Benzinen er steget fra 25—26 Øre til 37 Øre, Reparationer koster i Dag 15—25 pCt. mere end før Krigen, Gummi koster 15—25 pCt. mere og Olie ligeledes 15—25 pCt. mere. Dertil kommer, at mange af Danmarks Vognmænd har en meget, meget ringe Egenkapital. Det er Folk, der i mange Tilfælde har købt deres Automobileer paa Kredit; der er oprettet Købekontrakter, og der er udstedt Veksler, som paafører dem store Udgifter. Det kan derfor ikke skjules, at dette Erhverv maa føle, at Bristepunktet nu er naaet, maa føle, at hele den Ordning, der er gennemført over for dem, betyder, at de ikke formaar paa et retfærdigt og rimeligt Grundlag at fortsætte deres Virksomhed. Der har været Vognmænd oppe hos mig, som har fremlagt Regnskaber, hvorefter de kan tjene 2 Kr. om Dagen. Jeg gaar ud fra, at det ikke er Finansministerens Mening, at Mænd i et frit Erhverv, der har Vanskeligheder, skal nøjes med denne Dagløn.

Men ikke alene dette Erhverv volder Afgiftsforhøjelsen Vanskeligheder, det samme gælder hele Erhvervslivet i Danmark, idet Benzin bruges til Varefordeling fra Købmændene til Kunderne og mellem Virksomhederne indbyrdes. Jeg husker, at Finansministeren, da han lige ved Krigen begyndte talte i dette Ting, fremhævede, at Regeringen havde sat sig som Opgave at holde Omkostningsniveauet i Danmark nede. Men den Forhøjelse, der her er Tale om, og

som i høj Grad rammer Erhvervslivet, bidrager i hvert Tilfælde ikke til at holde Omkostningsniveauet nede, den bidrager til at hæve det.

At Loven kun skal gælde i tre Maaneder, kan ikke berolige mit Parti, thi hvor mange Skattelove i Danmark er ikke gennemført med en lignende Betegnelse „midlertidig“, og hvordan gik det? Ofte viste det sig, at de før eller senere blev gjort permanente. Vi har den Tro, at hvis Finansministeren ikke kan undvære disse Penge i Dag, kan han formentlig heller ikke undvære dem om tre Maaneder; derfor tror vi, at vi vil være i nøjagtig den samme Situation om tre Maaneder.

Mit Parti har i Folketinget stillet Forslag om, at den saakaldte Benzin-Femøre blev overført til Kommunerne. Vi mener, at der er saglig Begrundelse herfor. Vi mener, at man paa den Maade kan sikre Kommunernes Økonomi, kan sikre, at Vejene vedligeholdes. Og det er jo dog saadan, at navnlig Landkommunerne med de Vanskeligheder, der rammer Landbruget, ikke har nogen stor Skatteevne.

Ud fra disse Betragtninger maa vi gaa imod det foreliggende Lovforslag. Vi tror, at dets Gennemførelse vil betyde et Bidrag til Arbejdsløshedens Forøgelse i Danmark; et Bidrag til Omkostningsniveauets Stigning, og at det vil betyde, at et frit Erhverv bliver truet paa en alvorlig Maade. Jeg skal derfor anbefale det høje Ting at stemme imod Lovforslaget.

Jørgen Jørgensen: Den højtærede Finansminister har forelagt dette Lovforslag med den Motivering, at det skulde muliggøre Vejarbejdernes Fortsættelse i Kommunerne. I denne Betragtning er vi ikke uenige med den højtærede Finansminister, men den højtærede Finansminister fortsatte saa, at Lovforslaget hænger nøje sammen med den Rationering, der skal gælde fra 1. December. Mit Parti havde haabet paa, at Gennemførelsen af dette Lovforslag skulde have muliggjort Benzinrationeringens Bortfald. Mine Partifæller i det andet høje Ting har ogsaa sat meget ind paa, at man skulde forsøge i alt Fald for en Tid at frigive Kørselen. Man hører i denne Tid ofte Ordet Borgersind nævnet. Det kunde have været interessant at stille Borgerne over for dette Begreb ved i alt Fald forsøgsvis at sige til dem: Nu overlader vi til jer at foretage den Begrænsning, som alle indrømmer skal foretages, denne Begrænsning af Forbruget til 60 eller 70 pCt., eller hvad det nu skal være, saa havde man efter min Opfattelse staaet